

Til §§ 211—213.

Bestemmelserne svarer til l. 51 §§ 135—137. I § 212 har man dog ved en lidt ændret formulering søgt tydeliggjort, at adgangen til at overtage en afdød lejers lejlighed tilkommer enhver, der har haft fælles husstand med afdøde, uden hensyn til om pågældende er beslægtet med afdøde.

Til § 214.

Bestemmelsen afløser l. 51 § 138.

Til stk. 1. Efter den hidtil gældende boliganvisningslovgivning har det været overladt til boliganvisningsudvalgene selv at fastlægge deres praksis inden for de af loven fastsatte rammer og boliganvisningens formål. Udvalgene har følgelig ved deres afgørelser kunnet tage sådanne hensyn, som tilsigter at sikre, at ledige lejligheder udnyttes på effektiv måde til fordel for kommunens beboere. Det følger heraf, at udvalgene har kunnet stille krav om en vis tids forudgående bopæl i kommunen som betingelse for at godkende en af en udlejer indstillet lejer til en ledig lejlighed, ligesom udvalgene har kunnet stille krav med hensyn til størrelsen af den indstillede lejers husstand.

Om udvalgene er berettiget til at stille yderligere krav, f. eks. om forudgående indtegning i udvalgets kartotek over lejlighedssøgende, om boligløses fortrin for lejlighedssøgende, der i forvejen har bolig, o. s. v., har givet anledning til tvivl i praksis. Indenrigs- og boligministeriet har på forespørgsler i sager af denne art besvaret spørgsmålet benægtende, idet sådanne krav efter ministeriets opfattelse ikke er forenelige med baggrunden for den tvungne boliganvisning, ligesom de efter ministeriets formening let vil gøre den udlejerne ved loven tillagte indstillingsret illusorisk.

Ved en højesteretsdom af 14. december 1953 (u. f. r. 1954, side 79) er det imidlertid stateret, at en af et udvalg sædvanligt fulgt praksis med hensyn til at give boligløse fortrinsret ikke i almindelighed kan antages at gøre udlejerens forslagsret illusorisk, og at denne praksis er forenelig med udvalgets beføjelser efter loven.

Dette resultat, der må tages som udtryk for den retstilstand, de nuværende regler medfører, er imidlertid ikke tilfredsstillende, idet et krav som det nævnte om boligløses fortrin frem for lejlighedssøgende, der har bolig, ikke medfører en bedre boligudnyttelse, idet en godkendelse af en lejlighedssøgende, der har bolig, indebærer, at dennes hidtidige bolig frigives til en anden familie. Det pågældende krav vil derimod let medføre, at den i forvejen for ringe bevægelighed på boligmarkedet yderligere nedsættes, ligesom reglen i hvert fald vil kunne med-

føre en ganske væsentlig forringelse af udlejerens indstillingsret.

På denne baggrund, og idet adgangen til at stille bopælskrav ikke bør opretholdes, jfr. de indledende bemærkninger, er den hidtidige bestemmelse i l. 51 § 138, stk. 1, der alene angik hovedstadsområdet, foreslået afløst af en bestemmelse, hvorefter et boliganvisningsudvalg er pligtig at godkende en af en udlejer foreslået lejlighedssøgende, såfremt denne opfylder de af udvalget sædvanligt stillede krav med hensyn til husstandens størrelse og sammensætning, når det drejer sig om en lejlighed af den pågældende størrelse. Et udvalg vil herefter ikke kunne stille andre krav end det nævnte til en af en udlejer indstillet lejlighedssøgende, f. eks. krav om bopælsforhold, fortrin for boligløse eller lignende, men vil alene kunne tage hensyn til sådanne forhold, for så vidt angår tilfælde, hvor der ikke foreligger en gyldig indstilling fra en udlejer, og udvalget derfor foretager anvisning blandt personer, der er tilmeldt udvalget som lejlighedssøgende.

Til stk. 2. Ved reglerne i l. 51 § 138, stk. 2, er der hjemlet ejeren af en ejendom med kun 2 lejligheder, hvoraf ejeren selv bebor den ene, ret til ved ledighed at få den anden lejlighed udlejet til slægtninge i ret op- eller nedstigende linie af hensyn til deres pasning og pleje på grund af alder, sygdom eller svagelighed eller for at opnå pasning og pleje af gamle, syge eller svagelige medlemmer af ejerens husstand. Disse bestemmelser foreslås udvidet, således at der i det førstnævnte tilfælde gives tilsvarende mulighed for udleje til ægtefællens slægtninge i ret op- eller nedstigende linie. I tilfælde, hvor udlejning ønskes foretaget til personer, der skal sørge for pasning og pleje af gamle, syge eller svagelige medlemmer af ejerens husstand, har man fundet det rimeligt, at reglen kommer til at omfatte udleje til enhver person, der påtager sig denne opgave, uanset om pågældende er beslægtet med ejeren eller hans ægtefælle.

Til stk. 3. Den særlige regel om fortrinsret for forflyttede tjenestemænd i l. 51 § 138, stk. 3, er indskrænket til kun at gælde ved uansøgt forflyttelse, idet grundlaget for en videregående regel er bortfaldet, når udvalgene ikke længere kan stille krav med hensyn til en vis tids forudgående bopæl i kommunen. Bestemmelsen om indenrigs- og boligministerens beføjelse til i tvivlstilfælde at afgøre, i hvilke kommuner tjenestemanden kan paberåbe sig bestemmelsen, er af samme grund udgået.

Til stk. 4. Reglen i l. 51 § 138, stk. 4, vedrørende afskedigede tjenestemænd m. v., der har måttet fraflytte en tjenestebolig, foreslås opretholdt, dog med den ændring, at de særlige bestemmelser om